

[Wilhelm.]

økonomi det hele. Som mange andre er også VS dybt bekymret over udviklingen i folkeskolen, på seminarierne, universiteterne og andre uddannelsesinstitutioner, på det kulturelle område og inden for massemedierne, ikke mindst radio og tv. Den meiningsterror, der udøves af små højtråbende grupper, der har fået sig placeret de rigtige steder, må naturligvis bringes til ophør. Vi tror imidlertid ikke så meget på, at den slags problemer kan klares ved administrative indgreb, alsidighedsbestemmelser, fairnessregler eller den slags. Hvis der er et område, hvor barnepigeprincippet i hvert fald ikke duer, så er det her. Selv nok så mange kontrolforanstaltninger til beskyttelse af sagesløse børn og voksne kommer til kort, når terroren er fræk nok, som vi så et grelt eksempel på i tv kort før sendetidens afslutning søndag den 13. februar. Der findes simpelt hen ingen genvej. Seere og lyttere, skolebørn og universitetsstuderende, avislæsere og filmpublikum kan kun beskyttes mod uhyrlighederne, hvis de selv direkte bliver rustet til at modstå terroren, til at gennemskue manipulation og hetz og indoktrinering, altså til at forholde sig kritisk til det, man byder dem.

Med sin udbredelse ville tv være det middel, der er bedst egnet til at fremme en sådan modstandskraft. Man kan jo ikke ligefrem sige, at Danmarks radio hidtil har set det som en af sine hovedopgaver. Men som det eneste parti, der stadig ikke er repræsenteret i radorådet, vil vi gerne benytte lejligheden til at give Danmarks radio en idé: lav en grundig udsendelsesrække, der fortæller hele den danske befolkning om McCarthyismen, dens baggrund, dens metoder, dens virkninger, altså ikke grebet an som en pseudohistorisk underholdning på linje med den netop afsluttede mammutserie om 2. verdenskrig, men som en beskrivelse, der gør seerne klogere, gør dem mere immune, hjælper dem til at genkende fænomenet, hvis det skulle dukke op igen. En forklarende gennemgang, som nøje beskriver metoderne, hetzbølgen, der startes med nogle opsigtsvækkende, men i øvrigt direkte løgnagtige påstande om infiltration overalt i samfundet, aflytninger, aftapning og afskrivning, som klippes og klistres til formålet, dynger af anklager og mistænkeliggørelse lagt frem som beviser for lukkede udvalg og kommissioner, uden at de mistænkeliggjorte så meget som orienteres, endsige får lejlighed til at forsvare sig, men blot erfarer, at alle

døre ganske langsomt lukker sig for dem. Opiskning af en hellig og retfærdig korstogsstemning hos godtroende og forskrækkede mennesker gennem forvanskning, overdrivelse og mistænkeliggørelse. Heksejagt på grundlag af anonyme henvendelser eller påståede anonyme henvendelser fra anonyme fædre eller mødre eller onkler eller tanter eller måske påståede fædre, mødre, onkler og tanter, henvendelser, som ifølge sagens natur sjældent kan efterprøves, men som i de få tilfælde, hvor det er muligt, viser sig notorisk urigtige.

Det er kun alt for let at tage afstand fra McCarthyismen som historisk fænomen, som noget, der fandt sted engang for mange år siden under den kolde krig, og som alle ordentlige mennesker i dag ved at man skal tage afstand fra. Skal det have nogen præventiv virkning, må metoderne gennemgås så konkret, at gentagelser vil kunne genkendes, og ikke nok med det; der må gives os en hensynsløst ærlig forklaring på baggrunden, den samfundsmæssige baggrund for det gale menneskes enorme succes.

Og det allervigtigste: de ikke-gale, de respektable, alle dem, som ikke faldt, da McCarthy endelig faldt, selvfølgelig også dem, der bare dukkede nakken, øvede selvrensning, men især dem, der virkelig deltog, skred med, godtog det som norm og bidrog efter bedste evne, som udgjorde hele trækonstruktionen, hvor McCarthy egentlig kun var tændstikken, deres baggrund, deres rolle, deres forbandede tilpasningsevne må med i beskrivelsen, så den øjeblikkelig genkendes, hvis noget lignende skulle ske igen, hvilket selvfølgelig er en helt tænkt situation. Enhver lighed mellem det her beskrevne og bestående forhold og personer er naturligvis helt tilfældig, ja utænkelig. Vi lever jo, som alle ved, i verdens mest demokratiske demokrati, oven i købet det mest liberaldemokratiske demokrati, hvor den høje oplysning og tolerance sikrer os mod demagoger og heksejægere, så forslaget er da også kun tænkt som en ekstra sikring, og det skal såmænd nok vise sig, at Danmarks radio finder ud af, at den er helt overflødig.

VS vil naturligvis også i den valgperiode, der nu er startet, tage grundigere fat på denne side af problemerne.

Steenholdt (Grøn.):

Som det efterhånden vil være mange bekendt, repræsenterer jeg atassutbevægelsen i Grøn-